

skellige Former, som nu vil blive fastsat i Loven, er i høj Grad prægede af den meget betydelige Stigning i Arbejdslønnen, som er blevet gennemført i de senere Aar, og da Loven i saa Henseende er i saa høj Grad tidspræget, anser man det for rimeligt, at Fristen for den kommende Revision ikke gøres alt for lang. Der var ved Lovforslagets Fremsættelse her i Tinget foreslaaet, at Revisionen skulde finde Sted indenfor en Tidsfrist af 5 Aar. Man er imidlertid i Udvalget enedes om at ændre dette derhen, at Forslag til Revision skal være fremsat senest i den ordinære Rigsdagssamling 1923—24. Jeg skal dertil føje det Ønske, som er udtalt indenfor Udvalget, at Revisionslovforslaget maa blive fremsat saa betids i Rigsdagssamlingen 1923—24, at man med Grund kan forvente, at Revisionen kan blive tilendebragt i Løbet af nævnte Rigsdagssamling.

Jeg har hermed omtalt de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som i det hele taget har nogen Betydning, og skal kun yderligere bemærke, at der indenfor Udvalget har været Forhandling om adskillige andre Punkter i Lovforslaget, uden at man dog har ønsket at stille Ændringsforslag til dem. Jeg skal nævne, at man bl. a. har haft sin Opmærksomhed fæstet paa, at medens Arbejdsgivere nu bliver forsikringspligtige for alle deres Funktionærer, uanset hvor stor en Aarsindtægt disse maatte have, er de Grænser, indenfor hvilke der aabnes Mulighed for selvstændige erhvervsdrivende til at tegne frivillig Lovforsikring, vel flyttet opefter, men dog kun i forholdsvis ringe Grad. Maaske kan der ved den kommende Revision af Loven være Grund til at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse, thi det kan ikke nægtes, at det er meget ønskeligt i saa høj Grad som overhovedet muligt at faa fremmet Forsikringstanken overfor Ulykke indenfor de selvstændige erhvervsdrivendes Kreds. Og de Grænser, der nu fastsættes for den Indtægt, de vedkommende maa have for at kunne tegne saadanne Forsikringer og for eventuelt at kunne faa Statstilskud til Nedsættelse af Præmien, er under Hensyn til de Indtægter, som nu heldigvis ogsaa det store Tal af selvstændige erhvervsdrivende, som der er Tale om her, har, meget lave. Dette vil jeg henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, som til den Tid, da Revisionsforslaget skal fremsættes; maatte have med denne Sag at gøre.

Man har ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den Øgelse af den beregnede Aarsløn, hvor-

efter Erstatningerne nu skal ydes, kunde faa Indflydelse paa Tilgangen af frivillige Forsikringer og mulig ogsaa faa Indflydelse paa, om de, der nu har tegnet frivillig Forsikring og staar overfor en Præmieforhøjelse, kan antages at ville bevare de Forsikringer, der i Forvejen er tegnede, et Forhold, som jo maa siges at have ikke ringe almindelig social Betydning og for de vedkommende økonomisk Betydning. Imidlertid er Forholdet det, at medens Maksimumsgrænsen for den beregnede Aarsløn tidligere var 900 Kr., saa hæves den jo dog nu ikke over de 1 200 Kr., saa at det Præmietillæg, som de vedkommende kan forvente, dog ikke nærmer sig til en Fordobling, hvad man kunde være tilbøjelig til at tro under Hensyn til, at Maksimum af den Aarsløn, hvorefter Erstatningen beregnes, nu bliver 2 400 Kr. Det er saaledes muligt, at der ikke vil være Grund til at forsinke Lovforslagets Behandling ved at skænke dette Spørgsmaal nærmere Overvejelse, men jeg vil ganske henstille til den højtærede Minister, hvad han i saa Henseende maatte mene.

Jeg skal, inden jeg slutter, blot endnu henlede Opmærksomheden paa et Par Omraader, som blev fremdraget ved Sagens første Behandling her i Salen, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man i den Tid, der er forløbet siden 1916, har bestræbt sig for at tilvejebringe Gensidighed indenfor Arbejderulykkesforsikringen mellem Danmark og andre Lande, hvor saadanne Forsikringer er gennemførte, og da særlig mellem Danmark og de 2 andre skandinaviske Lande. Det var et Spørgsmaal, som var Genstand for megen Forhandling og mange Overvejelser under Behandlingen af Ulykkesforsikringsloven i 1916, og det er et Spørgsmaal, som i Tilknytning til Arbejderulykkesforsikringen har været overvejet rundt om i alle Lande, der har indført denne Forsikringsform, og som ogsaa, navnlig da i Tyskland, har ført til visse praktiske Resultater af Betydning for den arbejdende Befolkning. Der blev under Behandlingen i dette Ting i 1916 rettet den Henstilling til Indenrigsministeren om at søge fremmet Forhandlinger mellem de skandinaviske Lande om Indførelse af denne Gensidighed. Om saadanne Forhandlinger er førte, og om de har ført til noget Resultat, derom ved jeg intet. Men det forekommer mig, at det vilde være af Interesse nu ved denne Lejlighed at minde om dette Spørgsmaal og eventuelt faa Oplysning, saa vidt den højtærede Indenrigsminister er i Stand til at give saadan Oplysning, om, hvad der i saa Henseende maatte være foretaget. — Endvidere var der